

عنوان مقاله:

تحلیل عنصر شخصیت در رمان یومیات نائِب فی الأریاف

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی اکبر نورسیده - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات فارسی و زبان های خارجی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

پرویز جهانشاهلو - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات فارسی و زبانهای خارجی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

محمد جواد ماهرو بختیاری - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه اراک، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

شخصیت‌پردازی یکی از عناصر مهم در داستان‌نویسی است. شخصیت‌ها در انتقال درونمایه و پیام داستان نقش مشخص و معینی دارند. نویسنده از طریق شخصیت، اندیشه‌ها و عواطف خود را به نمایش می‌گذارد. رمان یومیات نائِب فی الأریاف از جمله رمان‌هایی است که حضور شخصیت در آن بسیار پررنگ است و نویسنده برای معرفی شخصیت‌های آن از هر دو شیوه مستقیم و غیرمستقیم استفاده کرده است. در شیوه مستقیم، توفیق حکیم از روش توصیف و معرفی توسط دیگر شخصیت‌ها استفاده می‌کند. نویسنده در شیوه غیرمستقیم از دو فن استفاده کرده؛ از طریق توصیف رفتار و از طریق گفتگو، خواننده را با شخصیت‌های رمانش آشنا ساخته است. این پژوهش با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی شیوه‌های شخصیت‌پردازی را بررسی کرده و به این نتیجه رسیده است که شخصیت‌پردازی غیرمستقیم کاربرد بیشتری نسبت به شخصیت‌پردازی مستقیم دارد و از میان فنون شخصیت‌پردازی غیرمستقیم شیوه توصیف کنش و اعمال شخصیت نسبت به گفتگو از بسامد بیشتری برخوردار است.

کلمات کلیدی:

رمان، شخصیت‌پردازی، توفیق حکیم، یومیات نائِب فی الأریاف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155453>

